

သူငယ်တော်အား ကျောင်းတော်၌ အပ်နှံပူဇော်ပွဲ

ရှင်လုကာ ၂:၂၂-၄၀

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၁၃:၂၊ ၁၁-၁၆ အရ ဂျူးလူမျိုး မိသားတစ်စုမှာ ပထမဦးဆုံးမွေးတဲ့သားဦးဟူသမျှဟာ ထာဝရဘုရားပိုင်တော်မူတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ အီဂျစ်ပြည် ကျွန်ဘဝမှနောက်ဆုံးထွက်ရစေဖို့ ဘုရားသခင်ပြတဲ့တန်ခိုးကတော့ သေမင်းတမန်က အီဂျစ်လူမျိုးတွေရဲ့ သားဦးမှန်သမျှကို သတ်သွားပြီး ဂျူးလူမျိုးတွေရဲ့သားဦးတွေကိုတော့ အသက်ချမ်းသာပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီတန်ခိုးဖြစ်ရပ်ကို ဂျူးလူမျိုးတွေ ဘယ်တော့မှ မမေ့စေဖို့ ဂျူးလူမျိုးတွေရဲ့သားဦးမှန်သမျှဟာ ထာဝရဘုရားသခင်ပိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် ပူဇော်သက္ကာယ ဆပ်ကပ်ပြီး အဲ့ဒီသားဦးကို ထာဝရဘုရားဆီမှ ပြန်ရွေးယူရပါတယ်။ ဒီအခမ်းအနား ဝတ်နည်းကို ဆောင်ရွက်ဖို့ မယ်တော်မာရီယားနဲ့ သံဇူဇယ်တို့ဟာ သူငယ်တော်ယေဇူးကို ဗိမာန်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာတာဖြစ်ပါတယ်။

သခင်ယေဇူးဟာ ဘုရားရဲ့သားတော်ပါ။ ဘယ်ဥပဒေမှ လိုက်နာနေစရာ မလိုအပ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သခင်ယေဇူးကတော့ တရားဥပဒေကျမ်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံလိုက်နာခဲ့ပါတယ်။ အခုလို ဝတ်နည်းအခမ်းအနားက အပေါ်ယံကြည့် လိုက်မယ်ဆိုရင် ဝတ်နည်းဥပဒေကို ဖြည့်စွတ်ရုံလုပ်ဆောင်တာလို့ ထင်ရပေမဲ့ သခင်ယေဇူးက မိမိကိုယ်ကို ဘုရားအား ပူဇော်အပ်နှံနေတာပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဝတ်နည်းအခမ်းအနားမှာ ရောက်ရှိလာတဲ့ စီမေအွန်ကလည်း သူငယ်တော်ယေဇူးဟာ ဂျူးလူမျိုးတွေအတွက်တင်မက လူအားလုံးကို ကယ်တင်မည့်ဘုရား ဖြစ်တော်မူတယ်ဆိုတာ မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။

မယ်တော်မာရီယာအတွက် စီမေအွန်သူတော်မြတ် ကြိုတင် ဟောကြားတာက ဒီသူငယ်တော်ကြောင့် သင့်နှလုံးသားဟာ သန်လျက်နဲ့ ထိုးဖောက်ခံရသလို နာကျင်ရလိမ့်မယ် တဲ့။ မယ်တော်အနေနဲ့ ဒါပါနဲ့ဆို

နှစ်ခါရှိပြီ - သခင်ယေဇူးနဲ့ ဆက်နွှယ်ပြီး အပြောခံရတာ။ ပထမတစ်ခါတုန်းကလည်း ဇလီဇာက်က “ကျွန်ုပ်သခင်၏မယ်တော်” လို့ မယ်တော်မာရီယာကို ခေါ်ခဲ့သေးတယ်။ အမှန်ပါပဲ။ တစ်နေ့သောအခါ လူပရိတ်သတ်က သခင်ယေဇူးကို ဝိုင်းပယ်ဆန့်ကျင်ပြီး လက်ဝါးကားတိုင်တင်ကြတဲ့ အခါ မယ်တော်ရဲ့နှလုံးသားဟာ နာကျင်ခဲ့ရပါတယ်။

ဆက်လက်ပြီး စီမေအွန်က သူငယ်တော်ယေဇူးအကြောင်း ကြိုတင် ဟောပြောတာက “ဤသူငယ်သည် အစွရာအဲလ်လူမျိုးတွင် လူအများ၏ ပျက်စီးခြင်းအတွက်လည်းကောင်း၊ ထမြောက်ခြင်းအတွက်လည်းကောင်း ခန့်ထားခြင်းခံရသောသူဖြစ်၏” တဲ့။ သခင်ယေဇူးရဲ့ တရားတော်ဟာ တစ်ချို့လူတွေအတွက် လဲကျစရာ၊ တစ်ချို့လူတွေအတွက် ထမြောက်စရာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဆိုလိုတာက သခင်ယေဇူးကို တစ်ချို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံမှာလား၊ တစ်ချို့က လုံးဝဆန့်ကျင်မှာလား၊ ဒါပဲ ရှိတယ်။ ကြားနေ မရှိနိုင်ဘူး။

စီမေအွန် သူတော်မြတ်နဲ့ အန်နားဆိုတဲ့ ပရောဖက်အမျိုးသမီးကြီး တို့ဟာ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ကြပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားအပေါ် မျှော်လင့်နေတဲ့စိတ်ကတော့ ဘယ်တော့မှ လျော့နည်း မသွားပါဘူး။ ကျနော်တို့အနေနဲ့ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေရဲ့စကားကို မယ်တော်မာရီယာနဲ့ သံဇူဇယ်တို့လို လေးလေးစားစား နားထောင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အသက်ကြီးဖိုးဖွားတွေမှာ ဘဝအတွေ့အကြုံတွေ့ အများကြီးရှိတယ်။ စာအုပ်နဲ့ သင်ယူလို့မရနိုင်တဲ့ အတွေ့အကြုံတွေ့၊ တန်ဖိုးထားရာတွေကို နာယူကြရပါမယ်။ သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားရစေရပါမယ်။

ဘုရားသခင်ကို ပူဇော်တယ်ဆိုတဲ့ ခရစ်ယာန်အသုံးအနှုန်းစကားကို ခဏတိုင်း ကြားဖူးမှာပါ။ ဓမ္မဟောင်းကာလတုန်းကတော့ သိုးကို သတ်ပြီး

ဘုရားကို ပူဇော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားက အဲ့လို ပူဇော်ခြင်းမျိုးကို အလိုမရှိဘူးဆိုတာ ဆာလံကျမ်းမှာ ရေးသားဖော်ပြထားပါတယ်။ တကယ်တမ်းလည်း တိရစ္ဆာန်ကို သတ်ပူဇော်တာက လူ့ရဲ့အပြစ်ကို လွတ်စေတာ မဟုတ်ဘူး၊ လူကို စင်ကြယ်စေတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပူဇော်မှသာ ကိုယ်က ဘုရားရှေ့မှာ စင်ကြယ်လာတယ်၊ အပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်ခံရမယ်။

သခင်ယေရှုက သူ့ကိုယ်သူ ဘုရားထံပူဇော်သလို ကျနော်တို့လည်း ဘုရားထံ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပူဇော်တတ်ရမယ်။ ပထမဦးဆုံး သခင်ယေရှုက ဘုရားထံ ဘယ်လိုပူဇော်သလဲဆိုရင် သူ့ကိုယ်သူ ဘုရားရဲ့ ဘုန်းစည်းစိမ်တွေကို စွန့်လွှတ်ပြီး ကျွန်အစေခံ လူအဖြစ်ကို ယူခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ကြီးမားတဲ့ပူဇော်ခြင်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် သခင်ယေရှုက လူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်တာကြောင့် ကျနော်တို့ လူသားတွေ ဘယ်လောက်အားနည်းသလဲဆိုတာ သူက ကိုယ်ချင်းစာတတ်ပါတယ်။ ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ ဒုတိယကျမ်းစာ ဟေဗြဲဦးကျမ်းစာထဲကလိုပေါ့။ ဒါ့အပြင် ကျနော်တို့ လူသားတွေလည်း သခင်ယေရှုလုပ်သလို၊ သခင်ယေရှု အပြစ်ကို ရှောင်သလို၊ သခင်ယေရှု ကောင်းသလို ကျနော်တို့လည်း ကောင်းနိုင်ကြရပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ သခင်ယေရှုကို လူဖြစ်တဲ့ကျနော်တို့က အတုယူရတာ လွယ်သွားလို့ပါပဲ။

ဘာသာသူတို့ ကျနော်တို့က အပြစ်ကို ရှောင်ကြတဲ့အခါ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကို မညှီးမညူပဲ ခံထမ်းကြတဲ့အခါ၊ သူတစ်ပါးကို ခွင့်လွှတ်ကြတဲ့အခါ ကျနော်တို့က ကျနော်တို့ကိုယ်ကို ဘုရားအား ပူဇော်နေတာပါပဲ။ ဒီလိုပူဇော်ခြင်းကသာ သင့်ကို စင်ကြယ်စေပါတယ်။ အပြစ်ကင်းစေပါတယ်၊ ဘုရားကြိုက်တဲ့ပူဇော်ခြင်းပါပဲ။

တစ်ချို့ဘာသာကွဲတွေက ပူဇော်ခြင်းအကြောင်း နားမလည်လို့ ပြောကြတယ် “မင်းတို့ဘုရားက အစိမ်းသေ သေရတယ်။

လက်ဝါးကားတိုင်ဆိုတာ သင်္ချိုင်းမှာပဲ ရှိရတယ်။ အိမ်တွေမှာထားရင် အမင်္ဂလာဖြစ်မယ်” စသဖြင့် သူတို့ နားမလည်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ကျနော်တို့လူတွေ အားလုံးအတွက် အမြင့်မြတ်ဆုံး ကျင့်စဉ်က ချစ်ခြင်းနေတ္တာ မဟုတ်ဘူးလား။ အဲလို ချစ်ရာမှာ ကိုယ့်အသက်ကိုတောင် ကိုယ့် မိတ်ဆွေအဖို့ စွန့်လွှတ်နိုင်တဲ့ အချစ်မျိုး ဖြစ်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲလို့ ဘုရားက မိန့်တော်မူထားပါတယ်။ အဲလို ကိုယ့်တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်နဲ့ မနေထိုင်ပဲ သူတစ်ပါးကို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ နေထိုင်နိုင်ဖို့ မိမိကိုယ်ကို ပူဇော်စရာရှိပါတယ်။ ဒုက္ခမခံထမ်းချင်ပဲ သူတစ်ပါးကို ချစ်လို့ရသလား။ သူတစ်ပါးကို ချစ်ရင် ဒုက္ခကို မမူပဲ ရင်ဆိုင်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကို မိမိကိုယ်ကို ပူဇော်တယ်လို့ ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါမှ ဘုရားကို အကောင်းဆုံးဝတ်ပြုကိုးကွယ်နည်းပါပဲ။ “သင်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများကို သက်ရှိယဇ်ကောင်ကဲ့သို့ သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်၍ ကိုယ်တော်နှစ်သက်လက်ခံဖွယ်ရာအဖြစ် ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြလော့။ ဤသည်ကား သင်တို့ပြုအပ်သော ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။” (ရောမ ၁၂:၁)

နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ခံစားကြရပါစေ။